

ÚTINAPLÓ

HATÁRTALANUL

Rákóczi nyomában a Kelet-Felvidéken

Kelet-felvidéki kirándulás Rákóczi nyomában

Pályázati azonosító:

HAT-KP-1-2025_1-000912

HAT-KP-1-2025_1-000232

KÉSZÜLT
A MAGYAR KORMÁNY
TÁMOGATÁSÁVAL

MINISZTERELNÖKSÉG
NEMZETPOLITIKAI ÁLLAMTITKÁRSÁG

BETHLEN GÁBOR
Alap

A Kiskunhalasi Fazekas Mihály Általános Iskola 7. évfolyamos tanulói azon szerencsés diákok közé tartoznak, akik **május 19–23. között öt felejthetetlen napot tölthettek a Felvidéken** a Határtalanul program keretében.

Kirándulásunk során számos történelmi emlékhelyet, természeti csodát és kulturális nevezetességet fedezhettünk fel. Jártunk többek között **Füleken, Kassán, Eperjesen, Dobsinán, Rozsnyón, a Szepesi várban és a Szádelői-völgyben**. Megcsodálhattuk a **Füleki várat, a Dobsinai-jégbarlangot, a kassai Szent Erzsébet-dómot, a Rodostói-házat, valamint a Felvidék különleges természeti szépségeit**.

Az öt nap alatt nemcsak sok új ismerettel gazdagodtunk, hanem rengeteg közös élményt is szereztünk. Idegenvezetőnk, **Bálint**, sok érdekes történettel, érdekességgel és jókedvvel tette még emlékezetesebbé az utazást. A kirándulás ideje alatt végig gyönyörű időnk volt, így minden programot igazán élvezhettünk.

Ez az utazás mindenki számára tartalmas, tanulságos és élményekkel teli kirándulás volt.

Köszönjük, hogy részesei lehettünk ennek az élménynek!

7. évfolyam

1. nap

Az első napon 6:15-kor volt gyülekező az iskola előtt. Kb. 6:45-re megérkezett a busz. Bepakoltuk a bőröndöket és ülésrend szerint leültünk. A buszon voltak, akik zenét hallgattak, beszélgettek vagy aludtak. Először megálltunk a Molnál és elmentünk mosdóba, volt, aki vett ételt is. Többször megálltunk 5 percre nyújtózni és levegőzni.

Az első megállónk a Füleki vár volt. Nagyon szép volt a kilátás, rengeteg lépcső volt, és láttunk régi harci eszközöket, csontvázat, ruházatokat és ágyúkat is. Voltunk egy bunkerben is, ahol hideg volt és sötét, a falak vizesek voltak, de nagyon megérte bemenni. A várban sok érdekes történetet is hallottunk. Megtudtuk például, hogy régen fontos szerepe volt a várnak a történelemben, és Thököly Imre neve is kapcsolódik ehhez a helyhez.

Ezután Krasznahorkaváraljára mentünk. Elsétáltunk az Andrassy-mauzóleumhoz, ami szerintem az egyik legszebb hely volt aznap. Nagyon különleges volt, tele szép díszekkel és mozaikkal. Megtudtuk, hogy Andrassy Dénes a feleségének, Franciskának építtette. Látszott, hogy nagyon fontos volt neki. Kerestünk egy emléktáblát is, ami az Andrassy család egyik jó cselekedetére emlékeztetett.

Utána sétáltunk a felújítás alatt álló krasznahorkai vár közelében. Nagyon jó volt élőben látni, mert eddig csak képeken talákoztam vele. A hegyek és a környék is gyönyörű volt.

Végül elindultunk Imrikfalvára a szállásra, ami egy gyönyörű tó mellett volt. Amikor megérkeztünk, először szabadfoglalkozás volt. Kipakoltunk, pihentünk és beszélgettünk. Este 6 órakor vacsoráztunk, nagyon finom volt és mindenki jól lakott. 10 órakor volt takarodó.

Így zárult az első nap. Nagyon jól érezte magát mindenki, sok érdekes dolgot láttunk, és remélem, a többi nap is legalább ilyen jó lesz!

2. nap

Reggel korán ébredtünk, mert a nap 4:50-kor kelt, és a szobánk pont keletre nézett. Nagyon szép a kilátás, az ablakunk pont a hegyekre néz.

Reggel 8 órakor volt a reggeli, végigkóstoltam a svédasztalról mindent. Joghurt is volt virsli felvágott és zöldségek, vaj, sajt. Nagyon finom volt minden.

Reggeli után indultunk is első megállóhelyünkre, Kassa volt. Útközben Bálint bácsi az idegenvezetőnk, rengeteg érdekességet mondott nekünk az út közben: az ankeritet bányászó Andrassy-akról, a táj jellegzetességeiről. Furfangos találókérdéseire adott helyes válaszokért 2 pontot is lehetett szerezni. Útközben messziről láthattuk újra Krasznahorka várát és az Andrassy-mauzóleumot. Jó volt, hogy újra láthattuk! Előre mutatta, hogy miket fogunk a következő napokban közelebbről látni.

Elmentünk Torna vára mellett is, és megtudhattam róla, hogy Rákóczi is ostromolta a várat. Nagyon romos volt, de ma is látogatható. Kár, hogy ezt a várat nem tudtuk közelebbről megnézni, pedig érdekelt volna, hogy milyen!

Ma voltunk legközelebb a magyar határhoz. A hegy mögött már Magyarország volt. Bálint bácsitól hallhattunk Márai Sándorról, aki Kassán született, még egy verset is mondott nekünk. Mindig megkérdezi, ki szereti azt a tantárgyat, amihez kapcsolódik az, amit mond.

Kassa város lakossága 10-szer annyi, mint Kiskunhalasé! De ez látszott is! Kassán vannak magyarok, sajnos csak 3 százalék, ami nem elég ahhoz, hogy a város szélén két helységnévtábla legyen: egy szlovák és egy magyar. Itt 2 magyar középiskola és egy egyetem is van. Magyar színháza és magyar konzulátusa is van.

Vannak városrészei, nekem a Tihany tetszett legjobban! Először a Rodostó-házat néztük meg. Ez pontos mása az eredetinek, ami Törökországban van. Az udvaron egy Rákóczi szobor van, aminek a lába alatt egy térkép is kirajzolódik. Koszorút helyeztünk el a térképre. Belülről is nagyon tetszetős volt az épület.

Hosszú séta után már messziről láttuk a kassai Szent Erzsébet-főszékesegyház tornyát, ami nem is hasonlított a halasi templomokra. Nagyobb is volt és a sokkal díszesebb. Ebben a dómban vannak a fejedelem hamvai. Én még nem láttam ilyen kriptát, kicsit furi volt. Belülről még szebb volt, mint kívülről.

Kár, hogy nem hallgathattunk meg egy misét, kíváncsi lettem volna rá. Itt a templom mellett volt egy nagy harang, ami repedezett volt. Bálint bácsi azt is elmondta, hogy a harangtoronyban volt, de olyan nehéz, hogy leszakadt, és összetört. Összeragasztották, és a templom mellé helyezték.

Már majdnem dél volt, amikor kaptunk egy órát arra, hogy a főtéren szétnézzünk. Először fagyit ettünk, ami bevallom már jól esett, mert nagyon melegem volt. Tetszett, hogy az eladók magyarul beszéltek hozzánk, így könnyen vettük meg a fagyinkat. A téren délben zenélt a szökőkút, amit fel is vettünk, mert annyira tetszett.

Ezután ettünk egy pizzát. Nagyon hamar eltelt az egy óra, és indulnunk kellett tovább. Megnézhettük a Kassai Thália Színházat, ahol felmehettünk a színpadra. Megtudtuk, hogy milyen jó lehet itt színésznek lenni, vagy diáknak, mert a magyar diákok ott minden előadást megnézhetnek. Buszra szállva idegenvezetőnk érdekes kérdéseket tett fel a városról. Nagyon viccesen fogalmazott, egy percig sem unatkoztunk.

Eperjesre érve először a Rákóczi házat néztük meg, majd egy újabb templomot, ami a Rákóczi házzal szemben van, és Szent Miklós-fatemplom a neve. Mellette van egy nagy park, benne Sissi szobra és a Neptunusz-kút. Neptunusz szobra egy szökőkútban volt. Bevallom jó lett volna megmártózni benne, mert kellemes hűvös volt a vize. Itt sajnos nem sok időt töltöttünk, mert hátra volt még az utolsó állomás: Sáros vára. A vár előtt nagyon érdekes park volt, azt megnézve mentünk a várromhoz.

Visszatérve az első otthonunkhoz, ami Bálint bácsi szerint, a busz, el kellett indulnunk a második otthonunkhoz, ami a szállásunk. Nagyon izgalmas volt, mert már az utunk elején megállítottak minket a rendőrök, és igazoltattak minket. Először azt hittem, hogy a busszal van valami baj, de szerencsére nem így volt! Nem sokkal később egy hosszabb, majd egy rövidebb alagúton mentünk keresztül. Nem tudom, hogy milyen hosszú volt, de vagy 5 percre mentünk benne. A másik kisebb volt, de nagyon érdekesnek találtam. Olyan, mint amikor Pécsre megyünk az autópályán, csak ez hosszabb.

Pár kanyarral később olyan volt jobbról a táj, mintha hegy lenne. Azt hittem, rosszul látok, már így is elég magasan voltunk. Bálint megnyugtatót minket, hogy az bizony tényleg hegy: a Magas-Tátra. Nagyon vártam, hogy hazaérjünk, mert már éhes voltam, pedig csomagoltak nekünk pizzát az útra és finom croissant. A vacsit finom zöldséges leves volt és vadas, ami olyan jól esett, hogy mindent megettem.

Vacsi után még Berci és Robi Bácsi elvitt minket egy kis sétára. Láttunk egy olyan táblát, hogy akár medvék is lehetnek arra. Bevallom, én nem akartam még a tábla mellé se állni! Már sötét volt, amikor visszaértünk. Ma is jól elfáradtunk! Hamar elaludtam.

3. nap

Reggel időben felkeltünk, összekészültünk és megreggeliztünk. A reggeli után elindultunk Kassára. Az út közben beszélgettünk, zenét hallgattunk és néztük a tájat az ablakból.

Kassán először a híres dómot néztük meg. Itt található II. Rákóczi Ferenc sírja is. Megkoszorúztuk II. Rákóczi Ferenc, Zrínyi Ilona és Bercsényi Miklós szarkofágját. Nagyon érdekes volt ott állni egy ilyen fontos történelmi helyen. A templom belülről is nagyon szép és hatalmas volt.

Utána megnéztük a Rodostói házat. Itt sok érdekes dolgot megtudtunk II. Rákóczi Ferenc életéről és arról, hogy mi történt vele, amikor Törökországban élt száműzetésben. Jó volt elképzelni, hogyan élhettek akkoriban az emberek.

Ezután a kassai magyar színházba, a Thália Színházba mentünk. Beszélgettünk a színház egyik munkatársával, aki sok érdekességet mesélt a színház működéséről és arról, hogyan készülnek egy előadásra. Érdekes volt egy kicsit bepillantani a kulisszák mögé.

Később Eperjesre utaztunk. Itt megnéztük a Rákóczi-házat, ami nagyon fontos hely a magyar történelemben. Megtudtuk, hogy a Rákóczi család több híres tagja is kötődött ide, és II. Rákóczi Ferenc életének is fontos helyszíne volt.

A nap végén kirándultunk Sáros várához. Felfelé menet kicsit elfáradtunk, de teljesen megérte. Nagyon szép volt a kilátás. A vár nagyon régi, és azt is megtudtuk, hogy IV. Béla király is itt talált menedéket a muhi csata után. Jó volt elképzelni, milyen lehetett régen az élet egy ilyen várban.

Este visszamentünk Imrikfalvára a szállásra. Megvacsoráztunk, pihentünk egy kicsit, beszélgettünk a nap élményeiről, aztán lassan mindenki készülődött az alváshoz. Ez a nap is nagyon jó volt, sok érdekes dolgot láttunk és rengeteg új dolgot tanultunk. Remélem, a következő napok is ugyanilyen élménydúsak lesznek.

4. nap

Reggel hét óra körül mindenki felkelt, hogy el tudjunk készülni időben a reggelihez, ami 8:00-kor várt minket az ebédlőben. Minden nap svédasztalos étel volt, de ma volt finom bundás kenyér is. Jól bereggeliztünk, mert tudtuk, hogy hosszú nap vár ránk.

8:30-kor megindultunk Dobsina felé, ami nem volt messze a szállástól. Ott megcsodálhattuk a híres Dobsinai-jégbarlangot és a gyönyörű természetet. A jégbarlang nagyon különleges volt. Furcsa érzés volt belegondolni, hogy odakint már szinte nyáriás idő volt, bent pedig jég vett körül minket. Kicsit hideg is volt, de nagyon megérte megnézni. Megtudtuk azt is, hogy a jégbarlang a Szlovák Paradicsom Nemzeti Park része. Bálint bácsi mesélt nekünk arról is, miért fontosak a nemzeti parkok, és hogyan védik a természetet és az állatokat.

Onnan megindultunk Rozsnyóba. Útközben ismét sok érdekességet hallottunk Bálint bácsitól. Megtudtuk például, hogy II. Rákóczi Ferenc egyik kedvenc helye volt Rozsnyó, és régen fontos bányavárosnak számított. Rozsnyón bemehettünk egy szlovák Tescóba is, ahol vettünk innit és nasit. Jó volt megnézni, hogy miben más egy ottani bolt.

Ezután következett talán a nap egyik legizgalmasabb része. Elmentünk a Szádelői-völgybe. Egy fás-erdős tanösvényen mentünk végig, ami nagyon szép és nagyon hosszú volt. Ahogy haladtunk előre, egyre több hatalmas sziklát és gyönyörű tájat láttunk. Olyan volt, mintha egy filmben lennénk. Megtudtuk, hogy ez a hely az UNESCO Világörökség része. Bálint bácsi egy régi mondát is elmesélt nekünk Attila fiáról, Dengezik hercegről, ami még érdekesebbé tette a kirándulást.

Amikor visszaértünk a szállásra, már eléggé elfáradtunk, mert sokat gyalogoltunk. A vacsora nagyon finom főtt étel volt, ami jól esett egy ilyen hosszú nap után. Este még volt lehetőség karaokézni is, ami nagyon jó hangulatban telt. Sokat nevettünk és jól éreztük magunkat.

10-kor mindenkinek le kellett rakni a telefont és kipiennie magát a másnapi hazautazásra. Ez egy nagyon jó és fárasztó nap volt, szerintem mindenkinek nagyon tetszett.

5. nap

Ez a nap szombatra esett. Reggel 7:00-kor keltünk és 8:00-kor reggeliztünk. A reggeli svédasztalos volt, ebből én csak virslit, bundás kenyeret és zöldséget ettem. 9:00-re mindenkinek le kellett mennie a buszhoz útra készen. Miután mindenkinek a bőröndje és a táskája a buszban volt, elindultunk haza.

Út közben még több érdekes helyet is megnéztünk. A Murány-völgyön keresztül utaztunk, nagyon szép volt a táj. 11 óra körül értük el az első célpontot, Csetneket. Itt megnéztük Gyöngyösi István síremlékét, és hallottunk róla néhány érdekességet is. Ezután elmentünk a híres evangélikus templomba. Nagyon különleges volt belülről. Láttuk a régi freskókat, és azt is megtudtuk, hogy az orgona több mint 500 éves. A templomban láthatóak voltak a magyar szent királyok alakjai is, ami nagyon érdekes volt.

Ezután folytattuk az utunkat Pelsőc felé, ahová körülbelül 11:30-ra érkeztünk meg. Pelsőcön megnéztünk egy templomot is, ahol egy idegenvezető sok érdekességet mesélt a hely történelméről. Ezután ellátogattunk egy magyar nyelvű iskolába. Jó volt látni, hogy más helyen hogyan tanulnak a diákok.

Megnéztük a pelsőci vár maradványait is. Megtudtuk, hogy nagyon régen azért építették, hogy védje a környéket és a fontos kereskedelmi útvonalakat. Érdekes volt elképzelni, hogyan nézhetett ki régen.

Pelsőcön összesen körülbelül másfél órát töltöttünk. Ezután elindultunk hazafelé. Gödöllőn elköszöntünk kedves idegenvezetőnkől, Bálinttól, aki nagyon sok érdekes dolgot mesélt nekünk az út során. Az autópályán még megálltunk egy MOL kútnál, aztán folytattuk az utat Kiskunhalas felé.

16:00–17:00 között megérkeztünk az iskolához. Kicsit fáradtak voltunk, de nagyon sok élménnyel gazdagodtunk. Ezzel lezárult életem egyik legjobb osztálykirándulása. Nagyon jó volt ez az öt nap, sok szép helyet láttunk, sokat nevettünk és rengeteg emléket szereztünk együtt.

